
This is a reproduction of a library book that was digitized by Google as part of an ongoing effort to preserve the information in books and make it universally accessible.

Google™ books

<https://books.google.com>

Over dit boek

Dit is een digitale kopie van een boek dat al generaties lang op bibliotheekplanken heeft gestaan, maar nu zorgvuldig is gescand door Google. Dat doen we omdat we alle boeken ter wereld online beschikbaar willen maken.

Dit boek is zo oud dat het auteursrecht erop is verlopen, zodat het boek nu deel uitmaakt van het publieke domein. Een boek dat tot het publieke domein behoort, is een boek dat nooit onder het auteursrecht is gevallen, of waarvan de wettelijke auteursrechttermijn is verlopen. Het kan per land verschillen of een boek tot het publieke domein behoort. Boeken in het publieke domein zijn een stem uit het verleden. Ze vormen een bron van geschiedenis, cultuur en kennis die anders moeilijk te verkrijgen zou zijn.

Aantekeningen, opmerkingen en andere kanttekeningen die in het origineel stonden, worden weergegeven in dit bestand, als herinnering aan de lange reis die het boek heeft gemaakt van uitgever naar bibliotheek, en uiteindelijk naar u.

Richtlijnen voor gebruik

Google werkt samen met bibliotheken om materiaal uit het publieke domein te digitaliseren, zodat het voor iedereen beschikbaar wordt. Boeken uit het publieke domein behoren toe aan het publiek; wij bewaren ze alleen. Dit is echter een kostbaar proces. Om deze dienst te kunnen blijven leveren, hebben we maatregelen genomen om misbruik door commerciële partijen te voorkomen, zoals het plaatsen van technische beperkingen op automatisch zoeken.

Verder vragen we u het volgende:

- + *Gebruik de bestanden alleen voor niet-commerciële doeleinden* We hebben Zoeken naar boeken met Google ontworpen voor gebruik door individuen. We vragen u deze bestanden alleen te gebruiken voor persoonlijke en niet-commerciële doeleinden.
- + *Voer geen geautomatiseerde zoekopdrachten uit* Stuur geen geautomatiseerde zoekopdrachten naar het systeem van Google. Als u onderzoek doet naar computervertalingen, optische tekenherkenning of andere wetenschapsgebieden waarbij u toegang nodig heeft tot grote hoeveelheden tekst, kunt u contact met ons opnemen. We raden u aan hiervoor materiaal uit het publieke domein te gebruiken, en kunnen u misschien hiermee van dienst zijn.
- + *Laat de eigendomsverklaring staan* Het “watermerk” van Google dat u onder aan elk bestand ziet, dient om mensen informatie over het project te geven, en ze te helpen extra materiaal te vinden met Zoeken naar boeken met Google. Verwijder dit watermerk niet.
- + *Houd u aan de wet* Wat u ook doet, houd er rekening mee dat u er zelf verantwoordelijk voor bent dat alles wat u doet legaal is. U kunt er niet van uitgaan dat wanneer een werk beschikbaar lijkt te zijn voor het publieke domein in de Verenigde Staten, het ook publiek domein is voor gebruikers in andere landen. Of er nog auteursrecht op een boek rust, verschilt per land. We kunnen u niet vertellen wat u in uw geval met een bepaald boek mag doen. Neem niet zomaar aan dat u een boek overal ter wereld op allerlei manieren kunt gebruiken, wanneer het eenmaal in Zoeken naar boeken met Google staat. De wettelijke aansprakelijkheid voor auteursrechten is behoorlijk streng.

Informatie over Zoeken naar boeken met Google

Het doel van Google is om alle informatie wereldwijd toegankelijk en bruikbaar te maken. Zoeken naar boeken met Google helpt lezers boeken uit allerlei landen te ontdekken, en helpt auteurs en uitgevers om een nieuw leespubliek te bereiken. U kunt de volledige tekst van dit boek doorzoeken op het web via <http://books.google.com>

ZESTAL
LIEDEREN,

OPGEDRAGEN

AAN DE SCHUTTERIJEN VAN

Noord-Nederland,

DOOR

Jacob van Lennep,

KAPITEIN BIJ DIE VAN DE HOOFDSTAD.

UITGEGEVEN TOT ONDERSTEUNING DER HUISGEZINNEN VAN
UITTREKKENDE AMSTERDAMSCH E SCHUTTERS.

TE AMSTERDAM, BIJ
P. MEIJER WARNARS.

1830.

OPWEKKING.

Is 't u bekend, getrouwe Burgerscharen,
Die 't Vaderland uw dienst hebt toegewijd!
Hoe onversaagd, in 't barnen der gevaren,
Ons voorgeslacht zich kweet ten allen tijd?
Herinnert ge u, hoe de oude landhistorie
Der vaad'ren deugd op ieder blad vertelt?
Dat ook mijn lied hun onvergank'bre glorie,
Op luiden toon aan 't dankbaar nakroost meld'.

Is 't u bekend, hoe 't heldenvolk van Rome,
Wiens macht weleer de waereld overwon,
Op Batoos erf zijn legers saam deed komen,
Maar Batoos erf niet overheerschen kon?
Hoe slechts de naam der oorlogshafte Friezen
Den woesten Noor naar d'overkant verjoeg,
De Deensche vloot éene and're ree deed kiezen,
En 't Frankisch heir met bange sidd'ring sloeg?

Is 't u bekend, wat Hollands poorters deden,
Toen 't Vaderland voor 't Vlaamsch geweld bezweek?
Hoe Floris Zoon, aan 't hoofd der wakk're steden,
Het vreemd gespuis van hier dreef in één week?
Hoe 't Brabantsch rot, ter plond'ring uitgetogen,
Der vaad'ren moed te onzinnig had veracht,
Doch in zijn waan op 't onverzienst bedrogen,
Met schrik verstoof voor Puttens kleine macht?

Is 't u bekend, hoe, tachtig lange jaren,
 Ons klein gewest door Spanje werd bestreên?
 't Betrouwde nooit op kracht van legerscharen,
 Maar op zijn God en 't heilig recht alleen.
 Is 't u bekend, hoe kloek en onbezweken
 De voorzaat stond, toen trotsche Lodewijk
 De dwaze hoop in 't ijdel hart dorst kweken,
 Van Hollands grond te hechten aan zijn rijk?

Is 't u bekend, hoe eind'loos diep gezonken,
 Verneêrd, verguisd, ons dierbaar Vaderland,
 In d' ijz'ren boei onmachtig vastgeklonken,
 Van naam beroofd, verkwijnde in bittere schand.
 Wie heeft in 't eind die kluisters afgesmeten,
 Wie Nederland verlost van 't Fransch geweld?
 Der vaad'ren deugd, o wilt het nooit vergeten!
 Heeft perk en paal aan de overmacht gesteld.

Is 't u bekend, getrouwe Burgerscharen?
 En zoudt ge niet, in even heil'gen strijd,
 Met vlammend oog op 't achtbaar voorbeeld staren,
 En toonen, dat ge uwe afkomst waardig zijt?
 Der vaad'ren deugd is u genoeg gebleken:
 'k Heb niet vergeefs op hen uw blik gewend.
 De nazaat zegg', als hij van u hoort spreken:
 » Ons is de roem der vaderen bekend! »

WAPENREBT.

Te wapen! op! daar rolt de trom!
Op, mannen! op! ten strijd!
Des vijands kreet, de kreet van moord
En plond'ring is door 't land gehoord.
't Is nu geen marrenstijd!

Wij rukken voort uit Aemstels vest,
Bij 't dreigen van den nood.
Wij trekken, om ten strijd te gaan,
De blaauwe krijgsmontering aan,
Geboord met wit en rood.

Zoo Vlaand'ren zwicht voor 't driest geweld,
En Willems zij verliet,
Oud Holland blijft zijn eed gestand.
't Verbreekt den vastgehechten band
Met vader Willem niet.

Neen, schoon vernieling op ons erf
Zich uitstorte als een vloed,
De zon, die van den laatsten val
Des vaderlands getuigen zal,
Zal ondergaan in bloed.

Dat Brabants moord'renrot voor buit
 Of plond'raarswinsten vecht';
 Wij trokken niet voor goud of buit,
 Maar voor gezin en hardsteê uit,
 Voor Koning, godsdienst, recht.

Geen ij'd'le glorie, die ons streelt,
 Met burgerbloed behaald.
 Herleve, als eenmaal, orde en wet:
 Der muiterij zij perk gezet:
 Wij zijn genoeg betaald.

Maar zoo de wind op Hollands grond,
 De vlag van Brabant groet;
 Zoo 't schaamteloze muit'renheir,
 In spijt van dapp'ren tegenweer,
 In Holland zet den voet.

Dan hoort dit land ons laatst vaarwel:
 Dan, tot in 't uiterst vrij,
 Trotseeren wij des vijands staal,
 Tot ons te saam de zegepraal
 Of dood beschoren zij.

Te wapen! op! de zon blinkt schoon
 Op standert en musket.
 Ons sterkt des eendrachts heil'ge band,
 Wijl 't woord: *voor Vorst en Vaderland!*
 Elks hart in vlammen zet.

Lied.

Vrienden! luistert wat mijn lied
Thands u meê zal deelen;
Lang geleden is het niet,
Noch ook ver van hier geschiedt,
En 't kan navraag veelen.

In een klein, maar vruchtbaar land
Was een stad gelegen;
Mild bedeeld van 's Konings hand,
Stroomde haar van allen kant,
Weelde en rijkdom tegen.

Niemand hongerde in haar, wal:
Elk kon werk bekomen:
Vreemdelingen zonder tal
Kwamen daar van overal
Vrolijk binnenstroomen.

't Zoet genot van rust en vrede
Bleef haar welvaart schragen.
Maar het volk!... het ging er meê
Als met dat van Ninivé:
't Kon geen weelde dragen.

't Oproer kwam, uit dans en pret,

IJlings opgedonderd.

Menig huis werd onverlet

Op een hof in vlam gezet:

Menig huis geplonderd.

Aanstonds ging een burgertroep

Zich organiseren.

Deze zou (dus ging de roep ;

Maar het was een fijne *coup*)

't Volk wel *mores* leeren.

Maar in plaats van roof en moord

Nu met kracht te stuiten,

Liet zij 't oproer ongestoord,

Vagebonden in de poort,

En de armée er buiten.

Eed en plicht werd nu gehoond,

's Konings gunst versmeten :

Weldaad met verraad beloond,

't Recht verkracht, 't geweld gethroond ;

Dit moest *vrijheid* heeten.

Nu was, ja, de burger vrij: —

Maar, licht zult gij vragen:

Hoe heeft zich die burgerij,

Dus verlost van slavernij,

Sints dien tijd gedragen?

Hoort maar of men 't beter had :
 Vreezend voor verliezen,
 Pakte, met zijn gansche schat,
 Al wie geld of goed bezat,
 Een voor een zijn biezen.

Vreemden kwamen er, nog meer
 Dan voorheen, maar kalen !
 Want zij brachten geld weleer,
 En zij kwamen 't deze keer
 Van de burgers halen.

Ja, de lieden kwamen weêr
 Langs de winkels dwalen ;
 Dan, men kocht, gelijk weleer,
 Doch men deed het deze keer
 Zonder te betalen.

Wel werd de impost op 't gemaal
 Nu niet meer geheven ;
 Maar het brood was eens zoo schraal.
 Nu! de burger kon dit maal
 Wel van bierpap leven.

Wie ook geeft om melk of room,
 Wie om 't lekker schransen,
 Als men daaglijks, zonder schroom
 Om een dorren vrijheids-boom,
 In een kring mag dansen.

Ik beken, zoo wel als zij,
Dat de vrijheid schoon is;
Doch, hoe wars van slavernij,
Ik ben liefst wat minder vrij,
En wat meer *in bonis*.

STUDENTEN

AFSCHEIDSLIED.

U groeten, Minerva! uw dankbare zonen.
Zij snellen ten strijde: het Vaderland wenkt.
Zij zullen niet eer in uw koor zich vertoonen,
Voor vrede de rust weêr aan Nederland schenkt.
Zij ruilden de boeken voor zware musketten;
De cel voor het kamp en de veder voor 't staal;
't Weêrgalmen van hoornen, van trom en trompetten
Vervange in hun ooren der wijsgeeren taal.

Uw groenende olijf zal niet langer hen cieren,
Na 't rustige kampen verworven door vlijt:
De lauwer van Mars moet hun schedel omzwieren,
Door kloekheid gewonnen in bloedigen strijd.
De krijgskunst zal vroegere studie vervangen,
Het brood der soldaten 't geriefelijk maal,
Het lied van Tyrtaeus de blijde gezangen,
En 't water des hemels den vollen pokaal.

De stemmen der wijzen van Grieken en Romeen
Verhieven voor dezen de Vaderlandsmin.
Niet vruchteloos zijn ze ons ter ooren gekomen:
Wij zogen hun voorschrift als moedermelk in.
Wat zoude ons de kennis der oudheid ook baten,
Indien zij slechts bloesems, geen vruchten ons bood?
Indien wij het voorbeeld, door de oudheid gelaten,
Niet dorsten te volgen in tijden van nood?

Maar als weêr de vrede dit land zal bestralen ,
Dan ziet ge aan uw outers , Minerva ons weêr ,
Dan hangen wij blijde in uw heil'ge portalen ,
De krans des verwinnaars bij 't roestend geweer.
Dan ziet ge als voor dezen uw dankbare zonen
Geleerdheid zich wijden met vuriger lust ,
Met groenende olijven uw tempel bekroonen ,
En 't druivennat plengen in vrolijke rust.

LIED OP MARSCH.

'k Zaat aan den weg, in droef gepeins verloren:
Een krijg'renschaar trok moedig mij voorbij.
Luid klonk hun lied bij 't voertgaan in mijn ooren;
Soms deden zij vereend hun stemmen hooren.
Dan weêr herklonk eene enk'le melodij.
 's Konings bevel
 Deed ons uw drevn,
 Holland! begeven.
 Holland! vaarwel!

» Mijn moeder sprak, bij 't laatst en treurig scheiden:
 (Haar weenend oog had nog mijn rouw vermeerd.)
Vaarwel! mijn zoon! God moge uw schreên geleiden,
En aan mijn hart de zoete vreugd bereiden,
Dat ge eens gezond en mijner waardig keert!
 's Konings bevel
 Deed mij uw drevn,
 Holland! begeven.
 Moeder! vaarwel!

» Deez' gouden ring, die Klaraas blonde lokken
 En 't bruine hair van kleinen Willem draagt,
Gaf mij mijn gaê, toen ik ben uitgetrokken.
't Is voor uw land, dus sprak zij, onverschrokken:
 't Is voor gezin en have dat ge u waagt!

's Konings bevel
 Deed mij uw dreven,
 Holland! begeven.
 Gade! vaarwel!

» Hoe voelde ik niet mijn hart van weedom bloeden,
 Toen ik voor 't eerst, mijn broeder! u verliet.
 Gij zult voortaan mijn trouwen jachthond voeden
 En bidden: God moog' zelf den jager hoeden.
 En misse ook thands zijn wisse kogel niet!

's Konings bevel
 Deed ons uw dreven,
 Holland! begeven.
 Broeder! vaarwel!

» Reeds vraagt mijn bruid: hoe lang zal de oorlog duren?
 En denkt aan mij met tranen op 't gelaat.
 Haar treurend oog blijft op de landkaart turen,
 En zoekt met vlijt de vesting, in wier muren.
 Het minnend hart eens bruijgoms voor haar slaat.

's Konings bevel
 Deed ons uw dreven,
 Holland! begeven.
 Bruidje! vaarwel!

» Maar burgertrouw zal vrede en rust verwerven.
 Dan vinden wij die waardste panden weêr.
 Of, moeten wij te voren 't leven derven;
 't Is schoon en zoet voor 't Vaderland te sterven,
 En onze roem daalt op hun schedel neêr.

's Konings bevel
 Deed ons uw dreven,
 Holland, begeven.
 Holland! vaarwel!

DE SCHILDWACHT.

Ginds loopt de Schutter in 't geweer,
Den vesting-walmuur op en neêr
En zingt en neuriet keer op keer
In droeve mijmerij:

ELISE!

Mij riep het Vaderland ten strijd;
'k Heb aan mijn Vorst mijn arm gewijd;
Maar in deez' boezem, waar ge ook zijt,

ELISE!

Regeert geen mensch als gij.

Het heigras zal mijn peluw zijn,
De somb're wolk mijn tentgordijn,
Mijn slaapzang 's wachters referijn,
En gij zijt ver van mij

ELISE!

Licht dat me een kuil tot bed verstrekt,
Een handvol aards mijn lijk bedekt,
En ook uw treurzang mij niet wekt,

ELISE!

Uw zang vol melodij.

Ik durf niet denken aan uw leed,
 Niet aan de hoop, die mij uw eed
 In 't uur des scheidens koest'ren deed,
 Hoe zoet die hoop ook zij

ELISE!

Op morgen is de vijand daar;
 Dan vall' geen mingepeins mij zwaar;
 Mijn hart zij moedig in 't gevaar,

ELISE!

Mijn geest bedaard en vrij.

Der liefde is ook haar tijd gesteld;
 Want, zoo mij 's vijands moordstaal velt,
 Dat dan uw naam, in 't laatst gemeld,
 Mijn troost in 't sterven zij;

ELISE!

En zoo ik keer, hoe zoet voortaan,
 Zal dan de zon niet ondergaan
 En 't nachtegaaltje vrolijk slaan,

ELISE!

Voor mijn lief bruidje en mij.

November 1830.